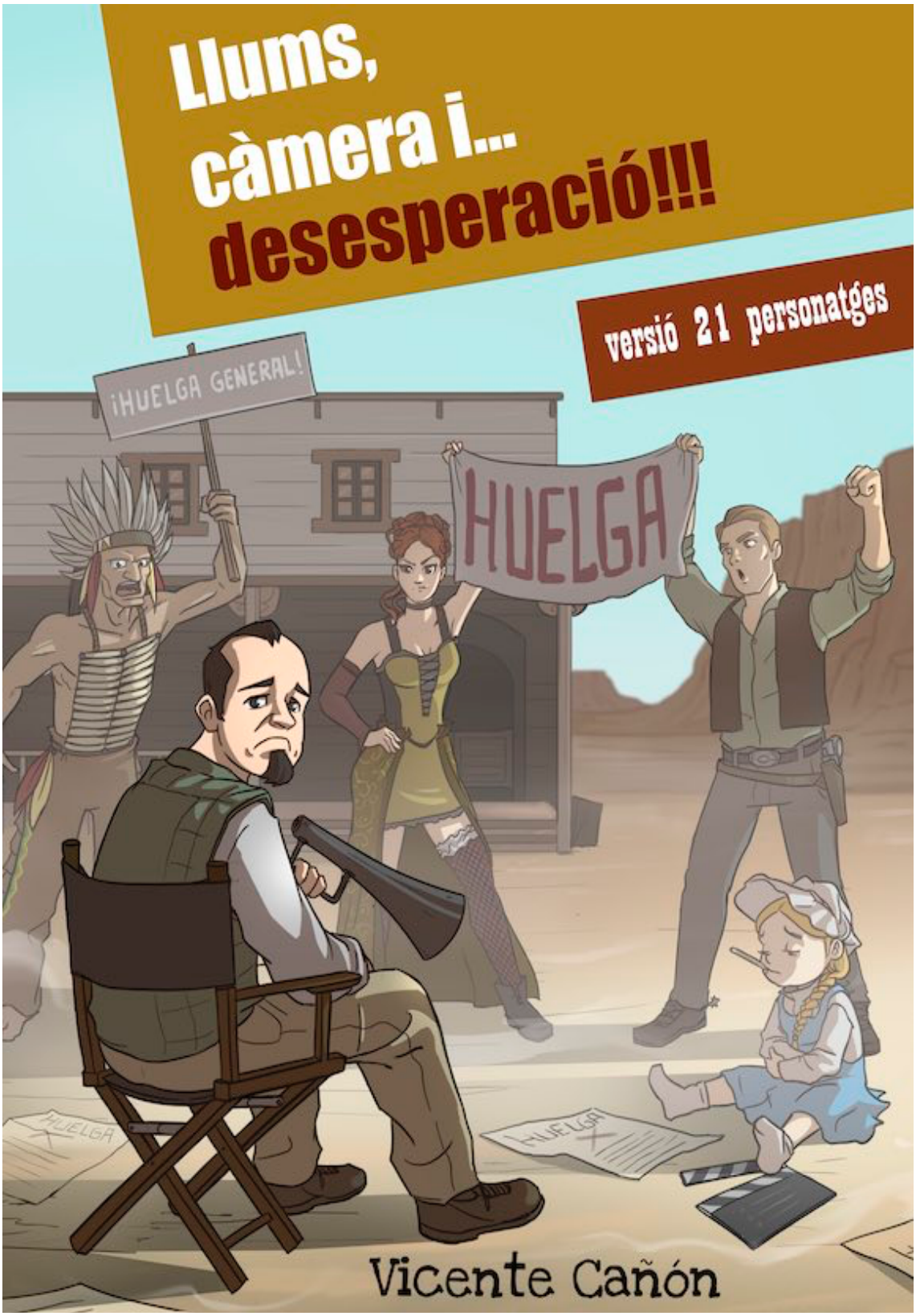

(Versió per a 21 personatges)

Llums, càmera i... desesperació!

Vicente Cañón

(versió per a 21 personatges)

Llums, càmera i... desesperació!
Teatre Juvenil
Copyright © Vicente Cañón
2019 Tarragona

PERSONATGES:

Direcció i producció:

DIRECTOR
ANNA (Ajudant de direcció)
NÚRIA (Cap de producció)
CLARA (Guionista)

Actors protagonistes:

ORIOL/Sr. POTERSON (Actor protagonista)
Sra. FELIU/DOLLY(Diva del cinema molt creguda)
LAIA/SUSSAN (Actriu revelació)
ELVIRA/DOROTHY (Germana bessona de la LAIA)

Actors de repartiment:

LLUÍS/MATT (Actor i sindicalista)
XIMO/CHARLIE
DANIEL/JOHNNY
XAVIER/WILLY
ÀLEX/BRAD

Personal tècnic:

CARLES (Càmera)
ANDREU (Tècnic de so)
SARA (Maquilladora i perruquera)
CARME (Cap de vestuari)
ELOI (Claquetista)

Acompanyants:

PILAR (Mare d'en ORIOL)
ROSER (Tieta d'en ORIOL)
MERCÈ (Mare de la LAIA i l'ELVIRA)

SINOPSI:

El rodatge d'una pel·lícula de l'Oest és apunt de començar. Diversos problemes com, per exemple, la vaga del personal tècnic del món del cinema i la intoxicació dels únics actors que s'havien ofert a participar, ho fan trontollar tot.

Incrementat amb una bona dosi d'humor, la filmació es podrà portar finalment a terme… o no?

L'ACCIÓ TRANSCORRE:

En un plató de cinema.

ATREZO:

Precisarem: una ampolla de whisky, un got petit, una baralla de cartes, una claqueta de cinema, un micròfon (imitant un micròfon de girafa) i un rotllo de paper higiènic.

ESCENOGRAFIA:

Al centre de l'escenari, trobem una barra de bar, darrere de la qual es veuran uns prestatges plens d'ampolles —que poden estar pintades— i, en la part superior, un cartell amb la paraula "SALOON". Davant de la barra, hi haurà una taula amb tres cadires i, a la dreta, dues cadires més; tot tematitzat.
Mentre que a l'esquerra del públic, se situaran la cadira del director i la càmera, amb el seu trípode corresponent.

1: Barra. 2 i 3: Taules y cadires pels actors de repartiment.

4: Cadires per Sussan i Dorothy. 5: Cadira director.

6: Càmera.

VESTUARI:

DIRECTOR: Portarà uns pantalons foscos, una camisa de to alegre —o amb algun estampat de palmeres o flors—, una gorra molt moderna i ulleres de pasta d'un color viu i atrevit, a joc amb la seva samarreta o amb la gorra.

ANNA: És l'ajudant d'adreça, per la qual cosa portarà uns texans amb peto, una samarreta i bolígrafs i retoladors en les butxaques. Sempre porta una carpeta a les mans, que li serveix per acordar-se de tot i prendre notes dels possibles problemes que pot haver-hi en el rodatge. És molt eficient i professional.

CLARA: La guionista vestirà samarreta, pantalons molt informals i a totes parts va carregada amb una carpeta amb els guions de la pel·lícula i un bolígraf per apuntar les correccions.

NÚRIA: És la cap de producció i portarà roba elegant, però, al mateix temps, pràctica —pantalons amb americana, per exemple—, el pèl recollit en una trossa o coleta. Pot utilitzar ulleres.

SARA: La maquilladora i perruquera lluirà un vestuari amb molt de color —una mica més atrevit que la resta—, i la cabellera amb una coleta alta.

CARME: És la cap de vestuari i portarà roba còmoda, amb alguna peça sobre les espatlles i un aguller en el braç. El pèl recollit.

MERCÈ/SUSSAN: La mare de LAIA i ELVIRA és una dona d'uns quaranta anys. El seu vestit serà molt cursi, de floretes —no gaire actual—, que podrà usar en l'última escena on ha de representar el paper de SUSSAN.

LAIA/SUSAN i ELVIRA/DOROTHY: Lluiran dos abillaments diferents. Per a la seva entrada, un vestuari cursi i fàcil de llevar per ser substituït per un altre propi del “Salvatge Oest”, amb faldilles llargues i de flors, camises blanques amb llacet i capell blanc. El personatge de SUSSAN portarà, a més, ulleres fosques i un bastó, ja que ha d'interpretar a una nena cega en la pel·lícula.

PILAR/DOLLY: Dona d'uns cinquanta anys. Portarà una faldilla fosca, una camisa blanca amb un llaç, una rebeca sobre les espatlles i sabates amb una mica de taló. Aquest vestuari —encara que sense la jaqueta, i al que afegirà una boa de plomes—, ha de servir-li per rodar l'última escena de la pel·lícula i substituir a la Sra. FELIU en el paper de DOLLY.

ROSER/DOROTHY: La germana menor de PILAR vestirà una faldilla de vol llisa o amb flors, una camisa blanca completament cordada i un gran llaç. Pot complementar-se la seva caracterització amb unes ulleres. Aquest aspecte, però sense les ulleres i amb el capell blanc que li llevarà a l'ELVIRA, és el que mostrarà a l'última escena de la pel·lícula i amb ell substituirà a DOROTHY.

ORIOL/Sr. POTERSON: En la seva primera entrada, apareixerà amb texans negres i una samarreta molt actuals. No obstant això, al moment de rodar, si bé vestirà els mateixos texans, s'haurà canviat la samarreta per una camisa fosca i portarà posat un barret negre. És el dolent de la pel·lícula pel que rematarà el seu vestuari amb un cinturó, o una cartutxera plena de bales, i un revòlver, propis del "Llunyà Oest".

Sra. FELIU/DOLLY: És molt glamourosa. En la seva primera entrada a escena portarà un vestit negre —compost d'americana i faldilla curta—, mitges fosques i camisa blanca; el cabell engominat i recollit, i també unes ulleres de sol que no passen desapercebudes per a ningú. El seu vestuari en el rodatge consistirà en una faldilla negra i llarga, la mateixa camisa blanca que ja portava, una armilla negra i una boa de plomes.

Actors de repartiment (LLUÍS, XIMO, DANIEL, XAVIER i ÀLEX): En les seves primeres intervencions en l'obra i abans del rodatge, lluiran pantalons texans i camises de quadres. Al moment del rodatge complementaran aquest abillament amb barrets, mocadors i armilles pròpies de l'època.

Personal tècnic (CARLES, ANDREU i ELOI): Portaran pantalons i samarretes negres, en la part posterior de les quals —a l'esquena— podrà llegir-se la paraula «staff».

CARLES: Vestirà uns pantalons negres amples i la mateixa samarreta que la resta del personal tècnic, però el càmera, per diferenciar-se dels altres, portarà una gorra, ja que el noi és "rapero". Parla molt a poc a poc i amb una mica de fatxenderia.

*La quantitat d'actors a intervenir en l'obra és relativa, ja que gairebé tots els personatges poden ser doblats o substituïts. Per exemple, enlloc d'una ajudant d'adreça, podrien ser dues; i el mateix succeeix amb la cap de producció, la maquilladora… Per contra, en el supòsit de disposar d'un elenc més reduït, els papers de ROSER i ELVIRA poden desaparèixer, sent les seves frases adoptades per PILAR i LAIA; i els actors de repartiment (LLUÍS, DANIEL, XAVIER, ÀLEX i XIMO) cap la possibilitat de reduir-los a dos: LLUÍS i XIMO.

Les entrades i sortides dels actors es faran a esquerra i dreta de l'actor/a.

NOTA DE L'AUTOR:

L'objectiu d'aquesta obra és que els nens i nenes tinguin una primera experiència dins del món del teatre, per això, he fugit d'arguments molt enrevessats, complicats i poc creïbles. Tot això es tradueix en un text àgil, dinàmic, replet de frases curtes i de fàcil aprenentatge, adequades a la seva edat i relacionades amb l'acció a realitzar.

Amb la finalitat de facilitar el treball a la persona que va a dirigir teatre, l'obra conté una gran quantitat d'acotacions, en les quals explico: escenografia, vestuari, característiques dels personatges i moviments dels actors —posada en escena— i algun que un altre gag, que farà les delícies del públic assistent.

Abans d'escriure teatre per a nens i nenes, em trobava amb obres en les quals hi havia un únic protagonista amb una gran quantitat de text, mentre que la resta de personatges no tenien gens o gairebé gens, i el seu paper es limitava a, per exemple, fer d'arbre o núvol; el que no em semblava pedagògic. Per això, en les meves obres, he intentat que el protagonista no tingui un elevat nombre de frases i que la diferència entre la resta de personatges i ell, sigui mínima. Si per alguna raó, un personatge no té moltes escenes, aquesta diferència es compensa amb la representació d'un paper divertit o especial que es ficarà als espectadors a la butxaca. Tal és el cas de CARLES (actor i sindicalista).

És molt important que el nen o la no relacioni el teatre amb una experiència avorrida, plena de paraules sense significat. A més, hem d'aconseguir que

els actors es moguin per l'escena amb molta naturalitat i dinamisme, i no que es limitin a romandre estàtics dient un text, repetint-ho com si fossin lloros.

Tant el públic com els actors han de gaudir del teatre com si es tractés d'un joc, d'un viatge a la imaginació. Han de desprendre's d'ells mateixos per ser l'altre… el seu personatge.

Tot el que el nen o la nena somien, es pot representar damunt de l'escenari.

El teatre, com tota expressió artística, és —per sobre de tot— un acte de llibertat.

Com a autor d'aquesta obra, el procés es completa amb la representació de la mateixa. Per això, agrairia, encaridament, que se'm fes arribar via telemàtica, a la següent adreça de correu electrònic, tente.ca2017@gmail.com material visual —fotos o vídeos—, de les posades en escena que s'hagin dut a terme.

Gràcies.

Vicente Cañón

ESCENA 1

(En obrir-se el teló, ens trobem un plató de cinema, preparat per rodar una pel·lícula del Llunyà Oest. Fora de l'escena, s'escoltaran crits d'una manifestació dels treballadors)

TREBALLADORS: *(Fora d'escena)* Tots a la vaga!!! Tots a la vaga!!! Tots a la va...!!!

NÚRIA: *(Parla pel mòbil)* Sí, senyor. No es preocupi, malgrat la manifestació, avui rodem. Tranquil, senyor Reguant; el tindré informat de tot.

DIRECTOR: *(Entrant, a la NÚRIA)* Bon dia.

NÚRIA: *(Guarda el telèfon)* Era el productor. Ha dit que si no rodem… vostè queda acomiadat.

DIRECTOR: Maleïda vaga! *(Crida, impacient, a al seva ajudant de direcció)* Anna, vine aquí, immediatament.

ANNA: *(Entra per l'esquerra, juntament amb la CLARA)* Sí, senyor.

DIRECTOR: (*Mirant cap als treballadors que criden fora d'escena)* Vull saber si aquests impresentables d'aquí fora tenen previst tornar al treball?!

ANNA: La cosa està complicada, senyor.

DIRECTOR: I, ara, què reclamen?

NÚRIA: Doncs… menys hores de treball, més sou, més seguretat, més...

DIRECTOR: Bé, sí… el de sempre.

CLARA: Tots els estudis de gravació estan afectats.

DIRECTOR: *(Preocupat)* Justament avui que comença el rodatge de la meva última i millor pel·lícula: *Duel en l'ombra*.

ANNA: Tranquil, senyor. Hem trobat a un grup de treballadors que no faran vaga i que estan disposats a treballar.

CLARA: Això sí, cobrant el doble.

DIRECTOR: Quina barra! *(Més tranquil)* Està bé, cobraran el pactat.

NÚRIA: Vull recordar-li que el productor ha deixat clar que no pensa incrementar el pressupost ni un euro més.

DIRECTOR: *(A la NÚRIA)* Ja ho sé, senyoreta; ja ho sé. *(Buscant)* Per cert… Han arribat els actors?

NÚRIA: Sí, estan tots esmorzant. *(A les seves companyes)* Anem a buscar a les encarregades de maquillatge i vestuari i a l'únic càmera que està disposat a treballar. *(Surt per la dreta juntament amb la CLARA i l'ANNA)*

DIRECTOR: Un càmera, solament? Així no es pot rodar una pel·lícula! *(Seu a la seva cadira)* I el pitjor de tot, és que aquesta presa ha d'estar finalitzada avui mateix.

ESCENA 2

XIMO: *(Entra, per la dreta, en companyia d'en LLUÍS, en DANIEL, en XAVIER i l'ÀLEX)* Bon dia.
DIRECTOR: Home, els actors de repartiment!
LLUÍS: Sí, senyor… però venim a informar-li que estem d'acord amb aquesta vaga.
DANIEL: Ens trobem aquí per convèncer a la resta del repartiment perquè la secundin.
XAVIER: I no rodar ni un minut de pel·lícula.
DIRECTOR: Què bé! Els primers que entren, i ja porten problemes.
ÀLEX: Senyor, una vaga... és una vaga.

(Per la dreta apareixen la SARA i la CARME)

SARA: Bon dia! *(Al DIRECTOR)* Vinc perquè tinc tres nens... (*per la CARME) i* ella perquè ha de pagar la hipoteca.
CARME: *(Assenyalant a la dreta)* Que sinó, estaríem fora amb els nostres companys.
DIRECTOR: *(A la CARME)* Miri, senyoreta; vostè és l'encarregada de vestuari i, vostè *(a la SARA),* de maquillatge i perruqueria així que ja poden entrar… *(assenyala a l'esquerra)* i posar-se a treballar, que per això cobraran el doble.
SARA: *(Es marxa ofesa, per l'esquerra)* D'acord, però no em torni a parlar d'aquesta manera.
CARME: Ni a mi tampoc! *(Surt, per l'esquerra, indignada)*

(El DIRECTOR mira als actors de repartiment, molt enfadat)

XIMO: *(Recula, igual que els seus companys)* Ho sé… el mateix va per nosaltres.
ÀLEX: Però, al mínim gest d'autoritarisme...
LLUÍS: Ens portem als actors protagonistes a la vaga.
ÀLEX: Així que... una mica de respecte, eh?
XAVIER: Això.

(Surten molt gallets, per l'esquerra)

ESCENA 3

DIRECTOR: *(Furiós)* Ajudant de direcció!

(Entra, per la dreta, l'ANNA)

ANNA: Sí, Raúl?
DIRECTOR: Senyor director! Per a tu, senyor director… entès?
ANNA: Sí, senyor director. *(Agafant aire)* Què vol?
DIRECTOR: Estan tots els focus preparats?, les guies, el so, els efectes especials?
ANNA: Més o menys.
DIRECTOR: Què vols dir amb això de «més o menys»?
ANNA: Millor serà que vingui i ho vegi vostè mateix. *(Assenyala cap a l'esquerra)*
DIRECTOR: No… si haig d'encarregar-me de tot. *(Sortint per l'esquerra)*
ANNA: *(Mira cap amunt)* Paciència, Anna; paciència. *(Surt per l'esquerra)*

ESCENA 4

(Entren, per la dreta, la MERCÈ i les seves filles —la LAIA i l'ELVIRA—, unes nenes prodigi del cinema i la publicitat d'allò més cursis)

MERCÈ: *(Agafant de la mà a cadascuna de les seves filles)* Passeu, nenetes meves. Mare meva, quina gent! *(Amb menyspreu)* Mira que donar-me un simple sandvitx de formatge i a vosaltres un *Rolling-cao**. *(Neteja els llavis a la LAIA, que acaba d'asseure's —igual que la seva germana bessona— en una de les cadires que formen part del decorat)* Les meves nenes! La LAIA i l'Elvira Gunyalons, com tenen la boqueta de xocolata.
LAIA: *(Parlant com una nena malcriada i cursi)* Mare, jo...
MERCÈ: Vosaltres, filletes meves, sou actrius revelació i unes joves promeses del cinema mundial.
LAIA: Però... si només hem fet una pel·lícula.
ELVIRA: I dos anuncis per a la tele.

MERCÈ: Això és el de menys! El senyor Sant Reguant és el productor d'aquesta pel·lícula —o sigui, el que paga a tothom—, és el vostre estimat oncle, i això, precioses meves... és molt important.
LAIA: Però... la gent diu que estem «endollades».
MERCÈ: *(Amb menyspreu)* La gent, la gent... No feu cas a ningú. *(Reaccionant)* Solament a la vostra mare, és clar.
ELVIRA: Mare, és que jo no sé si m'agrada això de ser actriu.
MERCÈ: *(Sorpresa)* Com que no? *(enfadada)* Jo vaig renunciar a la meva carrera als escenaris per convertir-vos en les millors... Així que vosaltres, actrius!
LAIA: Jo, és que jo vull ser professora.
MERCÈ: Professora? *(amb menyspreu)* Quina professió amb tan poc «glamour».

ESCENA 5

(Apareixen a l'escenari, per l'esquerra, en CARLES, l'ANDREU i l'ELOI)

ANDREU: *(Creuant l'escena)* Bon dia.

(Poc després entren la NÚRIA, l'ANNA i la CLARA, per l'esquerra)

NÚRIA: *(Perseguint-los)* On aneu?
CARLES: *(Porta un mòbil a la mà)* Com en el plató no hi ha cobertura, surto fora per cridar a la meva nuvieta.
ANDREU: I nosaltres a enviar uns missatges.
NÚRIA: *(Mira el seu rellotge)* Però... si acabeu de començar a treballar!
ELOI: *(Molt gallet)* Eh! Ara resulta que ell, *(per en CARLES)* no pot parlar amb la seva núvia, ni per desitjar-li bon dia?
ANDREU: Nosaltres no podem estar desconnectats dels nostres amics.
NÚRIA: *(Que no dóna crèdit)* Però…
CARLES: *(Gallet)* Si ni tan sols se'ns permet accedir a la xarxes socials, ens anem a la vaga!

**Fictícia marca industrial.*

ELOI i ANDREU: Això, això… a la vaga.
NÚRIA: *(Resignada)* Està bé.
CARLES: Aquests caps…!
ANDREU: Aquesta patronal…! *(Surten els tres d'escena, per la dreta)*

ESCENA 6

ANNA: *(A la MERCÈ)* Vostè és la senyora Mercè?
CLARA: *(A la LAIA)* I tu, Laia, veritat?
NÚRIA: *(A l'ELVIRA)* Elvira?
LAIA i ELVIRA: Sí, jo...
MERCÈ: *(A les seves filles)* Silenci! *(A l'ANNA)* Sí, la meva LAIA és l'actriu que fa de Susan, la nena cega. *(Per l'ELVIRA)* I la meva adorable Elvireta, de la seva germana bessona, Dorothy.
CLARA: *(Mirant els papers de la seva carpeta)* Suposo que saben el seu guió, no?

(Les nenes van a respondre, però la seva mare s'avança)

MERCÈ: Per descomptat!
ANNA: Molt bé. Si ho desitgen, poden passar a fer-se les últimes proves de vestuari. *(Assenyala cap a l'esquerra)* La senyoreta Carme les espera.
MERCÈ: *(Agafant a l'ELVIRA i a la LAIA de la mà i surten per l'esquerra)* Doncs és clar que volen… anem-hi, nenes.
LAIA i ELVIRA: Però, mare, que no volem ser...
MERCÈ: *(Des de fora)* A callar!

ESCENA 7

(Entren a escena, per l'esquerra, els actors de repartiment: en XIMO, en LLUÍS, el DANIEL, el XAVIER i l'ÀLEX. La seva actitud és la de no voler treballar i pretendre fugir de la feina, a la mínima oportunitat que se'ls presenti)

XIMO: *(A l'ANNA)* Escolta, tu. Em vaig a menjar l'entrepà.
DANIEL: *(Per a la resta)* I nosaltres, el mateix.
NÚRIA: *(Mirant el seu rellotge)* Però... si encara no és l'hora.
LLUÍS: *(A la NÚRIA)* Això és un altre símptoma dictatorial del productor.
ÀLEX: *(Gallet)* Jo tinc gana, així que menjo.
XAVIER: O és que vosaltres, quan teniu gana, no mengeu?
ANNA, CLARA i NÚRIA: *(Resignades)* Sí, és clar...
LLUÍS: *(Als seus companys)* Vinga, nois... a menjar.
NÚRIA: *(Preocupada)* Espero que els del «càtering» hagin previst una mica de reserva.

(Surten tots els actors de repartiment, per la dreta. La CLARA, la NÚRIA i l'ANNA es miren entre elles, intranquil·les per la seva actitud)

ESCENA 8

SARA: *(Entrant per l'esquerra)* Noies, podeu venir un moment?
ANNA: Què passa?
CARME: La senyora Mercè és una pesada!
SARA: I les seves filles, unes nenes malcriades.
NÚRIA: *(A la SARA i la CARME)* Ara anem-hi.

(SARA i CARME surten de l'escena per l'esquerra)

CLARA: *(A les seves companyes)* Buf, i això només acaba de començar.

(Es marxen totes per l'esquerra)

ESCENA 9

(Per la dreta, apareixen PILAR, el seu fill ORIOL i la tieta d'ell, ROSER)

PILAR: *(Entrant amb l'ORIOL de la mà)* Passa, el meu nen.
ORIOL: Mare, no em diguis «nen» *(amenaçant-la),* entès?
PILAR: El que tu vulguis, el meu nen... *(Rectificant)* Vull dir… Oriol.

ORIOL: *(Mira al seu voltant)* No hi ha ningú esperant-nos.
ROSER: *(Ofesa)* No saben que ha arribat el protagonista de la pel·lícula i el guanyador de dos premis Gaudí.
ORIOL: Tieta Roser… no es passi. (*A la seva mare i a la seva tieta)* Crec que serà l'última vegada que m'acompanyeu als rodatges.
PILAR: *(Espantada)* No! Amb el que m'agrada estar-m'hi als rodatges i amb tothom, els companys del cinema.
ROSER: *(Suplicant)* No siguis dolent amb la teva mare i amb la teva tia, el meu nen.
ORIOL: *(Enfadat)* Que no em digueu «nen»! Que ja tinc trenta anys.
PILAR: *(Calmant el seu fill, li arregla el pèl)* Sí, ja ho sabem. Encara que, per a nosaltres, sempre seràs el nostre nen. *(Canviant de tema ràpidament)* Per cert, qui és la teva parella en la pel·lícula?
ORIOL: *(Amb menyspreu)* La senyora Feliu.
ROSER: *(Sorpresa)* La Feliu? Si podria ser la teva mare!
ORIOL: Ja, però sembla que s'ha operat en una clínica americana, i ha tornat rejovenida.
PILAR: *(Murmura a la ROSER)* A veure si li demanem l'adreça d'aquesta clínica.

ESCENA 10

(Per la dreta, entra la senyora FELIU i mira a tots per sobre de l'esquena)

Sra. FELIU: Hola. Com va tot?
ORIOL: Bé. *(Amb intenció)* I a vostè… què tal l'operació?
Sra. FELIU: *(Es tapa la cara, espantada)* Quina operació?
PILAR: *(Dissimulant)* No… res! L'operació per entrar al plató, amb els treballadors en la porta, de manifestació...
ROSER: *(Riure nerviosa)* Ja se sap, així costa més passar.
Sra. FELIU: Vaja! Vaig creure que eren figurants, que esperaven per accedir al plató. *(Impertinent)* Per cert, on està el director? Vull parlar amb ell.
PILAR: Encara no ha fet acte de presència.
Sra. FELIU: Hauria d'estar aquí donant les gràcies per dirigir a la millor actriu del tot el país...

(la PILAR, la ROSER i l'ORIOL miren a la dreta buscant l'actriu a la qual es refereix la Sra. FELIU)

Sra. FELIU: *(Per aclarir dubtes)* Sóc jo.
PILAR, ROSER i ORIOL: *(Adonant-se)* Ah!
Sra. FELIU: També m'agradaria donar-li les correccions que he fet al meu guió.
ORIOL: *(Per a no ser menys)* Jo també desitjo canviar alguna escena.
ROSER: *(Espantada)* Què vols canviar?
ORIOL: *(Mirant a la Sra. FELIU)* No penso donar cap petó a ningú.
Sra. FELIU: *(Adverteix a l'ORIOL)* I jo no vull que t'acostis a dos metres de mi. Entesos?
PILAR: *(A l'ORIOL)* Però el meu nen…!
Sra. FELIU: *(Deixa anar una riallada i es burla)* El meu «nen»?!
ORIOL: *(A la seva mare)* Que no em diguis nen!

(Apareixen a l'escena, per l'esquerra, l'ANNA, la CLARA i la NÚRIA)

CLARA: (*Entrant)* Ah!, ja estan aquí.
NÚRIA: Suposo que han esmorzat?

(la PILAR, la ROSER, l'ORIOL i la Sra. FELIU assenteixen)

ANNA: Si us plau, si volen passar pel vestuari, els hi donaran els últims retocs.
PILAR: Sí. Anem-hi, el meu ne.. perdó, Oriol. *(Surt per l'esquerra)*
ROSER: *(Contentíssima)* Quins nervis! *(Surt per l'esquerra)*
ORIOL: *(Surt darrere de la seva mare i la seva tieta, i es dirigeix a elles)* No fa falta que m'acompanyeu al vestuari… vull anar sol.
Sra. FELIU: *(A les noies)* Disculpin… Qui de vostès és la cap de producció?
NÚRIA: Jo, senyora Feliu.
Sra. FELIU: *(A la NÚRIA)* He portat unes idees de com vull que sigui el meu vestuari. *(Li dóna una fulla amb el seu disseny i surt per l'esquerra)*
NÚRIA: *(Estudia el dibuix que li ha donat la Sra. FELIU i, després de mirar còmplice a les seves companyes, el trenca)* Sí, senyora.
CLARA: *(Exagerant)* Molt bonic.
ANNA: *(Exagerant, encara més)* Preciós!

(Surten les tres de l'escena)

ESCENA 11

(Entren caminant, per la dreta, molt tranquil·lament, els actors de repartiment i tècnics, alguns van a repenjar-se a la barra)

CARLES: Jo ho tinc clar. Si em fan treballar més del compte, me'n vaig a la vaga.

XIMO: Així m'agrada. Jo també!

DANIEL: Jo si haig de repetir moltes vegades una escena, doncs cobro el triple o...

XAVIER: A la vaga, com tothom.

ÀLEX: Què s'han cregut!

LLUIS: Perquè aprenguin que els actor de repartiment, també som importants.

ELOI: I jo que sóc el de la claqueta... qué?

ÀLEX: Home tio ... tu ets el rei!

DIRECTOR: *(Entrant, per l'esquerra i parlant emprenyat, però molt tranquil.)* Si us plau, voleu fer el favor d'anar als vostres llocs de treball.

XIMO: Heu vist?

LLUIS: Sí, no ens deixa ni parlar entre nosaltres.

DIRECTOR: *(Desesperat)* Això és la repera! Sí, home! I què més! Porteu mitja hora de descans.

CARLES: Eh! Jo havia de trucar pel mòbil i aquest *(Per en XIMO)* volia menjar-se l'entrepà.

DANIEL: I al conveni nostre de treball no parla del temps ni de parlar..

ALEX: Ni d'escriure un missatge...

XAVIER: Ni d'esmorzar, eh?

ELOI: *(Donant al DIRECTOR un cop a l'esquena.)* Així que... relaxi's.

DIRECTOR: Si voleu cobrar en finalitzar el rodatge, més val que us espavileu. *(Assenyalant cap a l'esquerra)*

XIMO: *(Sortint amb la resta per l'esquerra)* Està bé. Quines presses.

ESCENA 12

CARME: *(Creuant l'escena, d'esquerra a dreta, al costat de la CARME)* Això no pot ser!
SARA: Plego!
DIRECTOR: Què passa, senyoretes?
CARME: Que tot el treball que he fet de vestuari, pel que sembla, no agrada a la senyora Feliu, ni a la senyora Pilar, ni a la senyora Mercè, ni... *(Agafant aire)* Jo dimiteixo!
SARA: I a mi m'ha passat el mateix amb el maquillatge.

(Apareixen, per l'esquerra, l'ANNA, la NÚRIA i la CLARA)

ANNA: *(Entrant)* Sara, per favor… torna.
NÚRIA: Ja buscarem una solució. Vinga, dona!
CLARA: Sara, Carme… no us enfadeu… va.
SARA: *(Comença a sortir d'escena, per l'esquerra)* Està bé, em quedo.
CARME: *(A punt de sortir darrera de la SARA)* Però que consti: ho fem per vosaltres tres. *(Surt)*
DIRECTOR: *(Seu a la seva cadira)* Mare meva… quin caos!
ANNA: Senyor, tot és per culpa d'aquesta maleïda vaga.
DIRECTOR: Ho sé. Encara sort que solament rodem aquí, en el plató, l'escena del «saloon»; les altres es faran en exteriors i amb dobles especialistes.
CLARA: I la resta?
DIRECTOR: No siguis antiga, dona… es faran en postproducció, per ordinador.
NÚRIA: *(Reacciona il·lusionada)* O sigui… si avui rodem l'escena del «saloon»…
CLARA: … demà, no caldrà… *(remarcant)* suportar els actors?
DIRECTOR: Exacte! Per això hem de fer el possible perquè tot surti ben i matí... *(Mira el seu rellotge)* Ui, què tard és! Vinga, senyoretes, a rodar; cridin a tothom.
ANNA: Sí, senyor. *(Sortint per l'esquerra)*
CLARA i NÚRIA: *(Caminen darrere de l'ANNA i alcen la veu)* Anem-hi… tots a rodar.
DIRECTOR: *(Encoratjant-se a si mateix)* Tu pots, Raúl. Tu pots.

ESCENA 13

(Entren l'ELVIRA i la LAIA, abillades amb el vestuari de la pel·lícula, i acompanyades de la MERCÈ, la seva mare)

MERCÈ: Passeu, nenes. Va, anem-hi a assajar. A veure… digueu-me el guió.
LAIA: Però... si només són dues frases.
MERCÈ: *(Mirant de reüll al DIRECTOR)* Però quines frases! Són les més importants de la pel·lícula, segur.
LAIA: Que no, mare, que...
MERCÈ: Silenci! A veure, digueu-me les frases.
LAIA: *(Resignada)* Està bé. *(Sense ganes)* On està el senyor Poterson?
MERCÈ: *(Exagerada)* Molt bé! *(A l'ELVIRA)* I la segona?
ELVITA: Aquesta ciutat mai tornarà a ser la mateixa.
MERCÈ: *(Aplaudint)* Fantàstic! Sou les millors. *(Per ser escoltada pel DIRECTOR)* I recordeu que el vostre oncle, el productor —o sigui, qui paga el sou del director—, estaria orgullós de vosaltres. *(Al DIRECTOR)* Veritat que les meves filles ho fan molt bé?
DIRECTOR: *(Despistat)* No m'he fixat. *(Reacciona ràpidament)* Eh, vull dir que… molt bé… Genial! *(Sortint per la dreta)* Encantadores…
MERCÈ: *(A les nenes)* Ho veieu, filletes meves?
LAIA: *(Creuant-se de braços, enfadada)* Jo no vull ser actriu.
ELVIRA: *(Imitant a la seva germana)* Ni jo.
MERCÈ: *(Furiosa)* A callar!

ESCENA 14

(Entren els actors de la pel·lícula, abillats amb la roba típica del Llunyà Oest. Una mica després arriben els tècnics i, com sempre, en XIMO ho fa amb gran parsimònia)

Sra. FELIU: *(Impertinent)* Aquest vestuari està mal confeccionat… em va molt estret!
ORIOL: No és culpa del vestit, sinó dels seus "quilets" de més… senyora.
Sra. FELIU: *(Seu indignada en la cadira del DIRECTOR)* Això és intolerable.

PILAR: Calla, Oriol!, que la faràs enfadar.
ORIOL: Però si és ella que ha començat a dir-me, als camerins, que era un afeccionat al seu costat.
ROSER: *(A la MERCÈ, per trencar el mal ambient que s'ha creat, de mala maror)* Què mones les nenes. Quina edat tenen?
LAIA: Tinc setze...
MERCÈ: *(Tapant-li la boca)* Dotze anyets.
ROSER: *(S'acosta a la PILAR)* Ja et deia jo que no eren tan… «nenes».

(La PILAR i la ROSER riuen dissimuladament per no ser vistes per la resta)

XIMO: *(Es puja a una cadira i parlarà en veu alta)* Camarades! *(Assenyalant la dreta)* Us informo que, aquí fora, hi ha uns companys dels nostres que estan disposats a fer vaga de fam per ser escoltats i...
CARLES: *(A en XIMO)* Vaga de fam? Jo no penso anar a cap vaga on no hi hagi alguna cosa que menjar.
ELOI: Ni de beure.
DANIEL: Això!
LLUÍS: *(A l'ELOI i al DANIEL)* Teniu tota la raó!
ÀLEX i ANDREU: *(Alçant la veu i el puny esquerre)* Tots a la vaga, tots a la vaga...
PILAR: *(A en XIMO)* Escolta… el meu fill *(assenyala a l'ORIOL, que està assegut al terra, amb les cames creuades, meditant)* és el protagonista de la pel·lícula, o sigui, que necessita concentració i silenci. Entesos?

(XIMO, després de la «amenaça» de la PILAR, baixa de la cadira i es col·loca al costat de la barra. Per l'esquerra, entren: l'ANNA, la CLARA i la NÚRIA, la maquilladora i la responsable de vestuari)

ANNA: Si us plau, Sara… dóna-li els últims retocs de maquillatge.
SARA: És clar, Anna… ara mateix. *(Comença a maquillar la Sra. FELIU)*
Sra. FELIU: *(Espantada)* No! Jo no necessito maquillatge. La meva bellesa és natural.

(Tots riuen dissimulant per a no ser vistos per la Sra. FELIU)

Sra. FELIU: *(Molt ofesa)* Ja està bé… Sóc una professional.
TOTS: *(Volent dir «no»)* Sí, sí.

(La SARA continua maquillant a la resta de l'elenc d'actors i l'ANNA mira cap a la seva carpeta)

ESCENA 15

(Entra, per la dreta, el DIRECTOR. Es col·loca enmig de l'escena i es dirigeix a tots, imitant a les pel·lícules nord-americanes en les quals, després de sentir el seu discurs, el públic plora emocionat)

DIRECTOR: Senyores i senyors, avui és un dia molt important per a tots. Ja sé que la resta de l'equip no està en el seu lloc de treball a causa de la vaga, així que ens haurem de conformar amb un operador de càmera, un tècnic de so, una encarregada de vestuari i una maquilladora, un claquetista i una guionista. *(Sobreactuant molt afectat)* No obstant això, confio en vostès i en la seva professionalitat per rodar la presa més important de la pel·lícula.

(Tots miren al públic i es porten una mà al cor. Una música triomfal pot acompanyar aquest moment)

Sra. FELIU: *(Volent ésser el centre d'atenció, es dirigeix al DIRECTOR)* Senyor director... jo havia pensat que es podia canviar el títol de la pel·lícula pel de… *(remarcant)* "La dona més bonica del Salvatge Oest". *(Assenyalant-se a si mateixa)*

ORIOL: *(Burlant-se)* Això de «bonica», no ho dirà per vostè?

Sra. FELIU: *(Molt enfadada)* Com t'atreveixes? Borinot!

ORIOL: Cacatua!

Sra. FELIU: Babau!

DIRECTOR: Silenci, si us plau! *(A la seva ajudant de direcció)* Anna, que estigui tot preparat per rodar la primera presa.

ANNA: Sí, senyor... Ara mateix. *(Llegint les anotacions de la seva carpeta)* Senyora Feliu… a la barra.

CLARA: Ximo, agafa el got i recolza't a la barra.

ANNA: Elvira i Laia… seieu a la cadira a jugar amb la nina.

CLARA: Oriol, prepara't per entrar al «saloon».

ANNA: *(Per en XIMO, en LLUÍS, el DANIEL, l'ÀLEX i en XAVIER)* Vosaltres seieu i feu veure que jugueu a les cartes.

NÚRIA: *(Buscant a l'ANDREU)* Andreu, tu hauràs d'ocupar-te del so i del micròfon.

ANDREU: Un moment, si he d'ocupar-me del so i també ser el microfonista... Això és «explotació».

LLUÍS: O sigui, treballar el doble.

XIMO: I el nostre sindicat… ho té *(remarcant)*... prohibidíssim.

DIRECTOR: *(A l'ajudant de producció)* Senyoreta Núria, cridi al productor per dir-li que suspenem el rodatge. *(La NÚRIA comença a marcar un número en el seu mòbil)*

NÚRIA: Sí, senyor; de seguida.

ANDREU: *(Que li ha vist les orelles al llop)* Home! Tampoc cal exagerar… si s'ha de fer de microfonista, doncs, es fa… i punt.

ELOI: *(Llevant-li a l'ANNA la claqueta de les mans)* Quan comencem?

DIRECTOR: *(A l'ANNA)* Bé… tot és a punt?

ANNA: Sembla que sí, senyor.

DIRECTOR: Perfecte, quan jo digui acció, comencem. D'acord? *(Mira a tothom)* Llums, càmera...

MERCÈ: *(Entrant en el «set» de rodatge)* Un moment. *(Va al costat de la LAIA)* Estimada, tu tranquil·la, eh?

LAIA: *(Que ja està nerviosa)* Mare, no estic nerviosa.

ANNA: Senyora, vol sortir del plànol?

MERCÈ: És que la nena està una mica nerviosa. *(Molt alterada, a la LAIA)* Vols una til·la?

DIRECTOR: *(A la MERCÈ)* Silenci! *(La MERCÈ, ofesa, torna al seu lloc, que és darrere del DIRECTOR)* Comencem: llums, càmera… acció.

ELOI: *(Colpeja la claqueta)* Escena 2, presa 1… Acció.

(Durant les escenes de rodatge de la pel·lícula els actors imitaran l'accent nord-americà)

ESCENA 16

DOLLY: *(Representada per la Sra. FELIU)* Vols un altre whisky, Charlie?

CHARLIE: *(Interpretat per en XIMO)* Sí, Dolly. Potser sigui el meu... *(amb misteri, mirant al públic)* últim whisky.

MATT: *(Representat per en LLUÍS)* Esperes l'arribada d'algú?

JOHNNY: *(Interpretat pel DANIEL) (Amb misteri)* El senyor Poterson ha arribat a la ciutat.
BRAD: *(Representat per l'ÀLEX) (Espantat)* El senyor Poterson!
SUSSAN: *(Paper representat per la LAIA fent de cega) (Simula que busca)* On està el senyor Poterson?

(Tots miren l'ORIOL que fa del senyor POTERSON i que no entra a escena)

SUSSAN: *(Vocalitzant i alçant més la veu)* On està el senyor Poterson?
ORIOL: *(Roman immòbil)*
TOTS: *(Cridant)* On està el senyor Poterson?
DIRECTOR: Tallin! *(A l'ORIOL)* Què ha passat?
ORIOL: Ho sento, però no recordo el meu paper!
DIRECTOR: Guionista.
CLARA: Sí, senyor?
DIRECTOR:*(Per l'ORIOL)* Quin és el seu text?
CLARA: *(Al DIRECTOR)* En aquest plànol, no ha de dir res. Només entrar al «saloon» i mirar a tothom fixament.

(SARA aprofita per maquillar a la resta del repartiment)

ORIOL: *(Fent-se el simpàtic)* Ja deia jo que no me'n recordava.
PILAR: *(A l'ORIOL)* Si hem estat repassant el guió a casa…
ROSER: És veritat... nen.
Sra. FELIU: *(Rient per ser sentida)* «nen».
ORIOL: *(A la seva tieta)* No em digueu nen!
DIRECTOR: Podem repetir la presa?
ANNA: Clar. Tothom a primera po... *(En CARLES entra en el plànol de rodatge, amb un rotllo de paper higiènic a la mà, i creua l'escena)* On vas?
CARLES: A tu què et sembla… a fer una paella?
NÚRIA: Però, Carles, no pots anar en un altre moment?
CARLES: *(A en XIMO i companyia)* Sents, Ximo, has vist? Un treballador que no pot anar ni a fer les seves necessitats.
XIMO: Sí, haurem de parlar amb el nostre sindicat.
XAVIER i ÀLEX: Tots a la vaga, tots a la vaga...
NÚRIA: Està bé! Tindreu una paga extraordinària.
CARLES: Vaja, quina casualitat! Ja no tinc ganes d'anar al lavabo.

(En CARLES torna a posar-se darrera de la càmera)

DIRECTOR: Podem repetir?

ANNA: Sí.
CLARA: Tothom a primera posició.
DIRECTOR: Preparats? Llums, càmera… Acció.
ELOI: *(Colpejant la claqueta)* Escena 2, presa 2… Acció.

(Tornen a fer l'escena d'abans)

DOLLY: Vols un altre whisky, Charlie?
CHARLIE: Sí, Dolly. Potser sigui el meu... *(amb misteri, mirant al públic)* últim whisky.
MATT: Esperes l'arribada d'algú?
JOHNNY: *(Amb misteri)* El senyor Poterson ha arribat a la ciutat.
BRAD: (*Espantat)* El senyor Poterson!
SUSSAN: On està el senyor Poterson?

(Entra l'ORIOL i mira a tothom fixament)

CHARLIE: Què passa, Dolly?
DOLLY: Lentilla!
TOTS: *(Sorpresos)* Lentilla?
DIRECTOR: *(Furiós)* Tallin!!

Sra. FELIU: L'he perduda… (*Capritxosa)* Per favor, vull recuperar-la.

(Tots comencen a buscar, pel terra, la lent de contacte)

ANNA: Sara, ves a revisar el camerí de la senyora Feliu.
SARA: Sí, ara mateix. *(Surt per l'esquerra)*
PILAR: *(A la MERCÈ)* Busqui, dona; que les lents de contacte són molt cares.
MERCÈ: Jo prefereixo les ulleres.
DIRECTOR: *(A la seva cadira)* Mira que parar-ho tot per una lentilla…
Sra. FELIU: *(Contenta)* Ja està! L'he trobada!
TOTS: On?
Sra. FELIU: La portava posada! Solament se m'hi havia mogut. *(Riu nerviosa)*
DIRECTOR: D'acord… Tornem a rodar.
ANNA: Per favor, tots a primera.

(L'equip es torna a col·locar per repetir l'escena)

MERCÈ: Un moment! *(Entra en el plànol i posa un mocador davant el nas de la seva filla ELVIRA)* Sona't, estimada.

DIRECTOR: *(A la MERCÈ)* Senyora, vol sortir d'aquí?
MERCÈ: *(Al DIRECTOR)* És que la nena té moquets… Miri, miri.

(Vol ensenyar-li el mocador)

DIRECTOR: Surti del plànol, dona! *(La MERCÈ ho fa)* Bé, tornem a rodar.
PILAR: *(Per no ser menys que la MERCÈ)* Oriol, nen! Posa't bé el barret. *(Creua l'escena i ella mateixa l'hi col·loca)* Així… Què maco ets!
DIRECTOR: *(Furiós)* Ja està bé, senyora!!!

(La PILAR surt del «set» d'enregistrament i se situa darrere de la cadira del DIRECTOR)

DIRECTOR: Bé, tornem a rodar. Preparats: llums, càmera… Acció.

(Tots és col·loquen en la primera posició per gravar)

ELOI: *(Colpejant la claqueta)* Escena 2, presa 3… Acció.
DOLLY: Vols un altre whisky, Charlie?
CHARLIE: Sí, Dolly. Potser sigui el meu... *(amb misteri, mirant al públic)* últim whisky.
MATT: Esperes l'arribada d'algú?
JOHNNY: *(Amb misteri)* El senyor Poterson ha arribat a la ciutat.
BRAD: (Espantat) El senyor Poterson!
SUSSAN: On està el senyor Poterson?

(Entra l'ORIOL i mira a tothom fixament)

CHARLIE: *(D'esquena al Sr. POTERSON)* Què passa, Dolly?
DOLLY: Tens visita, Charlie.
Sr. POTERSON: *(Amb veu de dolent)* Charlie! Ja fa temps que desitjava trobar-te.

(Durant uns segons i per donar més dramatisme, es congela l'escena)

SARA: *(Entra cridant enmig del «set» d'enregistrament, i es deté entre CHARLIE i el Sr. POTERSON)* He trobat la lentilla!
DIRECTOR: *(Crida furiós)* Tallin! *(A la SARA)* Senyoreta, es pot saber què li pica ara?
PILAR: *(A la SARA)* Veuràs, estimada; és que la senyora ja l'ha trobat.
SARA: *(Ensenyant una que porta a la mà)* I aquesta, de qui és?

ANNA: *(Va al costat de la SARA)* Ha de ser d'un rodatge anterior... Sortim d'aquí!
DIRECTOR: *(Furibund)* Però... és que no podrem rodar ni una presa?
SARA: *(Surt del plànol)* Ho sento.
ANNA: Tothom a primera posició.

ESCENA 17

DIRECTOR: Preparats. Llums, càmera… Acció.
ELOI: *(Copejant la claqueta)* Escena 2, presa 4... Acció.
CARLES: Un moment! *(Va corrent cap a la dreta, però de seguida torna al costat de la seva càmera per prendre el rotllo de paper higiènic)* Ara sí que no puc aguantar-me! *(Surt per la dreta)*
Sra. FELIU: *(Fent-se l'esnob)* Ja que hem fet un «break», jo també vaig al «toilette».
PILAR: On va?
ORIOL: Al lavabo, mare.
Sra. FELIU: Producció, producció!
NÚRIA: Sí, senyora?
Sra. FELIU: El meu tocador?
NÚRIA: *(Assenyalant cap a la dreta)* Al fons.
Sra. FELIU: *(Surt molt de pressa)* Gràcies.
DIRECTOR: Però… què passa aquí?
LAIA i ELVIRA: *(Veu llastimosa)* Mare!
MERCÈ: Què teniu, nenes?
LAIA: No ens trobem bé.
ELVIRA: Ens fa mal la panxeta.
MERCÈ: Anem al lavabo, ràpid! *(Comença a sortir d'escena per la dreta i s'adona que, amb les presses, ha deixat a les seves filles assegudes)* Ui, les nenes! *(Torna i, després d'agarrar a les seves filles, surten les tres per la dreta)*
PILAR: I tu, el meu nen, et trobes bé?
ORIOL: *(Tractant-la de pesada)* Sí, mare.
DANIEL: *(Creua l'escenari d'esquerra a dreta)* Que no arribo!
ANNA: Daniel, més et val que vagis al lavabo d'adalt.
DANIEL: Estan ocupats?
NÚRIA: Sí, tots.
DANIEL: *(Surt d'escena per l'esquerra)* Ai!

ESCENA 18

(El DIRECTOR va cap al centre de l'escena molt preocupat, la resta es col·locarà al voltant)

DIRECTOR: No puc entendre què passa en aquest plató.
PILAR: Jo crec que han menjat alguna i els ha posat malament.
ANDREU: Què vol dir, senyora?
ROSER: Doncs, home, que a aquesta gent li dol la panxa; això és perquè han menjat aliments en mal estat!
ÀLEX: Ha de ser alguna cosa que nosaltres no hem esmorzat.
XAVIER: Està bé. Pensem. Què hem menjat nosaltres?
LLUÍS: No, millor. Qui ha esmorzat sandvitx de formatge?

(Tots els presents aixequen la mà)

ELOI: O sigui, que la resta ha pres... un *Rolling-cao*.
PILAR: Per això estan tots així! *(Amb menyspreu)* Per menjar porqueries d'aquestes.

(Soroll de cisterna)

MERCÈ: *(Entra per la dreta)* Les meves filles es troben molt malament.
ANNA: Què han esmorzat?
MERCÈ: *(Pensant)* Les nenes, un *Rolling-cao*… i jo… un entrepà de formatge.
XIMO: *(Protesta)* No teníem res més per escollir.
LLUÍS: *(Mira a la NÚRIA)* Quin «càtering» més dolent.
Sra. FELIU: *(Apareix, per la dreta, i es deté al centre de l'escena)* Bé, ja sóc a punt per a... per a… *(No pot aguantar i surt corrents per la dreta)*

(Soroll de cisterna)

DIRECTOR: *(Asseient-se a la seva cadira, molt desanimat)* Això és el final de la pel·lícula, i de la meva carrera!
ANNA: Què vol dir, senyor?
DIRECTOR: No podem rodar aquesta presa… La meitat de l'equip està malalt; la resta, en vaga, i jo...
MERCÈ: Un moment. Tinc la solució! Nosaltres farem el treball dels que es troben malament.

PILAR: Què gran idea! Jo interpretaré el paper de Dolly.
MERCÈ: Jo el de la meva filla Laia, m'ho sé de memòria.
ROSER: Llavors, jo el de l'altra nena… Quina il·lusió!
ELOI: A mi, com sempre, em toca la claqueta.
DIRECTOR: Bé, d'acord; jo m'encarregaré de la càmera. Mancant una altra solució, aquesta em sembla la millor.

(El personal tècnic de la pel·lícula i les noves «actrius» es col·loquen en les posicions que requereixen els seus personatges)

Sra. FELIU: (Entra molt malalta i, tota dramàtica, se situa al centre de l'escena per captar la màxima atenció) Ho sento, però no puc. *(Com veu que ningú li fa cas, ho repeteix amb més intensitat i dramatisme)* Que no puc!
TOTS: Que sí, pesada!

(La Sra. FELIU, indignada, es col·loca a l'esquerra, fora del «set» de rodatge)

LAIA i ELVIRA: *(Apareixen, per la dreta. Són apunt de plorar)* Mare!
MERCÈ: Què us passa, filletes meves?
LAIA: Mare, no em trobo bé.
ELVIRA: Ni jo. No podem fer la pel·lícula.
MERCÈ: Tranquil·les, nenes. Per fi compliré el meu somni de ser actriu. *(A la LAIA)* Representaré el teu personatge.
ROSER: *(A l'ELVIRA)* I jo el teu.

(La MERCÈ i la ROSER acompanyen les nenes darrere de la càmera)

DANIEL: *(Entra i seu a la seva cadira)* No m'havia sentit tan mal des que vaig pujar al "Dragon Khan".
DIRECTOR: *(Als «malalts»)* Està bé, calmeu-vos; tot està solucionat. *(A la resta)* Vinga, preparats per rodar.
PILAR: Un moment! Senyora Feliu...
Sra. FELIU: *(Recuperant-se miraculosament)* Vol un autògraf?
PILAR: No, estimada. *(Li treu la boa de plomes que porta la Sra. FELIU col·locant-se-la)* Moltes gràcies. *(La PILAR, amb rapidesa, es posa darrera de la barra i adopta el personatge de DOLLY)*

*Dragon Khan, pot substituir-se per qualsevol muntanya russa o atracció famosa i impactant.
MERCÈ: *(A la LAIA)* Si us plau, deixa'm el barret; i també les teves ulleres. *(Posant-se-les)* Gràcies.

ROSER: *(Li treu el barret a l'ELVIRA i, al mateix temps que es dirigeix a la cadira del decorat, va col·locant-li-ho)* Ja estic llesta.

(La senyora FELIU, l'ELVIRA i la LAIA es col·loquen darrere de la cadira del DIRECTOR, fora del plànol de la càmera)

DIRECTOR: *(Preparant la càmera)* Jo, a la càmera.

(Soroll de cisterna)

CARLES: *(Entrant per la dreta)* Senyor director… ja estic millor. *(Es posa a la càmera)*

ESCENA 19

DIRECTOR: Bé, ara no pot fallar gens. Preparats? Llums, càmera… Acció.
ELOI: *(Colpejant la claqueta)* Escena 2, presa 5... Acció.

(També durant la propera escena, els actors parlaran amb accent nord-americà)

DOLLY: *(Aquesta vegada representada per la PILAR)* Vols un altre whisky, Charlie?
CHARLIE: Sí, Dolly. Potser sigui el meu... *(amb misteri, mirant al públic)* últim whisky.
MATT: Esperes l'arribada d'algú?
JOHNNY: *(Amb misteri)* El senyor Poterson ha arribat a la ciutat.
BRAD: *(Espantat)* El senyor Poterson!
SUSSAN: *(Interpretada per la MERCÈ)* On està el senyor Poterson?
(Entra l'ORIOL i mira a tothom fixament)

CHARLIE: Què passa, Dolly?
DOLLY: Tens visita, Charlie.
Sr. POTERSON: *(Li crida amb veu de «dolent» de pel·lícula)* Charlie! Ja fa temps que desitjava trobar-te.
CHARLIE: No em perdonaràs mai, veritat?
Sr. POTERSON: No, tu vas matar a la meva puça de la sort.

CHARLIE: Va ser un accident!
BRAD: Sí, la va confondre. Com tenies tantes… *(Riu per fer-se el graciós, no obstant això, en veure que no ho aconsegueix, calla de sobte)*
Sr. POTERSON: Prepara't per morir. *(Treu el revòlver)*
CHARLIE: *(Desenfunda la seva arma)* Ja veurem qui...

(El Sr. POTERSON dispara a en CHARLIE)

CHARLIE: Ah! *(Sobreactuant)* Ens veurem en l'Infern! *(Cau al terra «mort»)*
DOLLY: *(Corre cap a Charlie i s'agenolla on ell jeu. Plorant)* Oh, Charlie!
SUSSAN: (S'acosta al cos de CHARLIE, pren la pistola i —com que fa de cega— apunta de dreta a esquerra a tots els tècnics i actors, que espantats s'ajupen per no rebre una bala perduda. Finalment, dispara al Sr. POTERSON)
Sr. POTERSON: *(Sobreactuant)* Em moro! *(Cau al terra)*

(Sona una música de "Allò que el vent s'endugué", per exemple)

DOROTHY: *(Va cap al centre de l'escena, molt dramàtica)* Aquesta ciutat mai tornarà a ser la mateixa.

(La música, a poc a poc, disminuirà de volum)

DIRECTOR: *(Content)* Tallin! Presa bona!
TOTS: Viva!!!
CARLES: *(Fent-se sentir enmig del xivarri)* Senyor!
TOTS: Bé!!!
CARLES: *(Alça encara més la veu)* Senyor! Senyor!
DIRECTOR: Què passa?

(De sobte, els altres callen per escoltar a en CARLES)

CARLES: *(Amb molta por)* Que... que... que... amb els nervis i les presses... se m'ha oblidat prémer el botó de gravar de la càmera.
TOTS: *(Mirant a CARLES)* Què!? Oh, no! *(Miren tots al públic i cauen al terra desmaiats)*
CARLES: *(En veure que la resta dels seus companys no recobra el coneixement, tan tranquil com sempre…)* Doncs em vaig a parlar amb la meva noieta. *(Treu el telèfon mòbil i comença a sortir d'escena)* Hola, maca! Sí, tot va bé, el rodatge va sobre rodes…

(S'enfosqueix l'escena de cop)

TELÓ

Llums, càmera i... desesperació!
Teatre Juvenil
Copyright © Vicente Cañón
2019 Tarragona